

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.492 van 9 juni 2015
in de zaak A. 208.886/X-15.415.**

In zake : de NV EXTENSA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Empereur
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Brusselstraat 59, bus 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE KONTICH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Yves Loix en Nele Ansoms
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 mei 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Kontich van 18 maart 2013 houdende “de afkeuring van het wegtracé (aanleg nieuwe wegen) met de rooilijnen en afkeuring ontwerp weg- en rioleringswerken (infrastructuur en nutsvoorzieningen) in verkaveling ‘Groeningen’ op naam van Extensa nv”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 februari 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ive Van Giel, die *loco* advocaat Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Katrien Vergauwen, die *loco* advocaten Yves Loix en Nele Ansoms verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij dient op 25 augustus 2009 een verkavelingsaanvraag in voor het project “Groeningen”. De aanvraag betreft de gefaseerde ontwikkeling van 372 loten met 523 wooneenheden.

De te verkavelen gronden zijn gelegen aan de westkant van de stedelijke kern van Kontich. Aan de westzijde wordt de locatie begrensd door de E19, aan de oostzijde door de Expressweg N171 en een oude spoorwegberm, in het zuiden door de Pierstraat en in het noorden door de Groeningenlei. De

Pierstraat sluit aan op de N171 ter hoogte van het Sint-Ritacollege en vormt een verbinding richting Reet.

Over de voornoemde oude spoorwegberm, die aan de oostelijke grens van het verkavelingsterrein paalt, loopt een fietspad (hierna: het bestaand fietspad).

Op het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen is het betrokken gebied bestemd tot woonuitbreidingsgebied, weze het dat de oude spoorwegberm en een strook langs de E19 bestemd zijn tot groengebied.

Het deelproject 1J van het bij besluit van de Vlaamse regering van 19 juni 2009 definitief vastgestelde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen” (hierna: RUP) herbestemt het betrokken gebied tot “woongebied Groeningen”. Bij arrest nr. 201.965 van 17 maart 2010 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het deelproject 1J “woongebied Groeningen” van het RUP. Bij arrest nr. 217.128 van 6 januari 2012 vernietigt de Raad van State het deelproject 1J “woongebied Groeningen” van het RUP omdat niet bleek dat afdoende rekening werd gehouden met het plan-milieueffectenrapport waarin als milderende maatregel was voorgesteld om in het plan zelf “voldoende buffering” ten opzichte van de E19 te voorzien.

4. Over de verkavelingsaanvraag van de verzoekende partij wordt een eerste openbaar onderzoek georganiseerd van 5 oktober 2009 tot 4 november 2009.

Na dit openbaar onderzoek wordt het aanvraagdossier aangevuld met een nota “geluids- en trillingssituatie verkavelingsproject Kontich”.

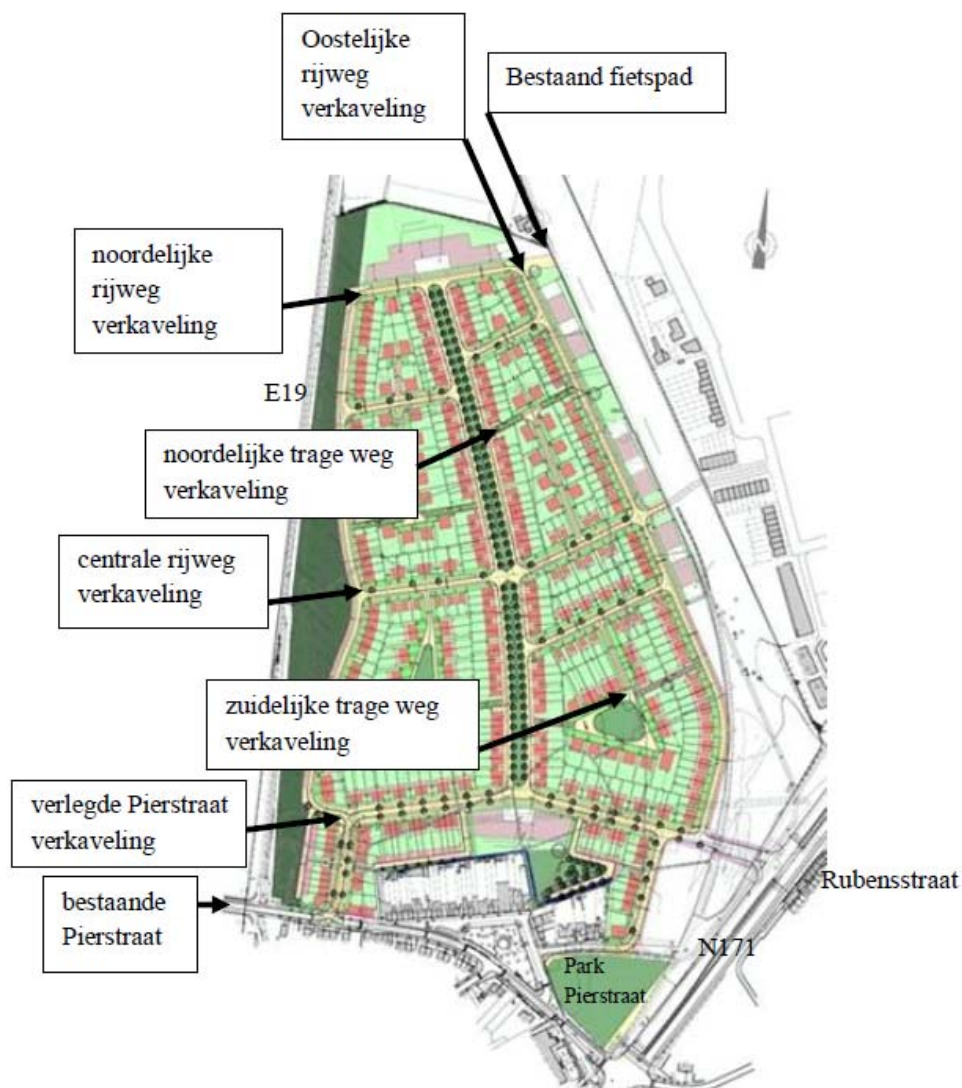
Een tweede openbaar onderzoek over de verkavelingsaanvraag wordt georganiseerd van 8 juni 2011 tot 8 juli 2011.

5.1. Inmiddels werd op 25 mei 2011 door de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag ingediend voor de aanleg van de wegen in de verkaveling “Groeningen”.

5.2. Uit de door de verzoekende partij ingediende plannen blijkt dat in de laatste fase voorzien is om de aansluiting van de bestaande Pierstraat naar de Expressweg N171 af te sluiten. Als alternatief wordt in het zuiden van de verkaveling – in het verlengde van de Rubensstraat – de “verlegde Pierstraat” voorzien, waarlangs de bussen van De Lijn zullen rijden die momenteel langs de bestaande Pierstraat rijden. Van al de voor het autoverkeer bestemde wegen (hierna: rijwegen) in de verkaveling is de “verlegde Pierstraat” de enige waarlangs fietspaden zijn voorzien.

Op de voornoemde plannen zijn in het noorden en in het zuiden voor voetgangers, fietsers en hulpdiensten bestemde wegen (hierna: trage wegen) voorzien. Deze trage wegen monden uit op de oostelijke rijweg van de verkaveling. Ten oosten van de laatstgenoemde rijweg is een bouwstrook met een diepte van ongeveer 25 meter voorzien.

Ter verduidelijking is hierna een schematisch overzicht opgenomen.

6. Over de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van de verzoekende partij wordt een openbaar onderzoek georganiseerd van 8 juni 2011 tot 7 juli 2011.

7. Op 18 maart 2013 beslist de gemeenteraad van de gemeente Kontich om het wegtracé (aanleg nieuwe wegenis) met de rooilijnen en het ontwerp van weg- en rioleringswerken (infrastructuur en nutsvoorzieningen) af te keuren. Dit is de bestreden beslissing, waarin onder meer het volgende wordt overwogen:

“Advies Gecoro (Kontich) — april 2010

a) Fiets- en voetgangersnetwerk

In deze context moeten fietsers en voetgangers intern en in aansluiting met het omliggende wegenpatroon, optimale kansen krijgen. In het ontwerp ontbreken echter volwaardige en veilige fiets- en voetverbindingen in en tussen het gebied en het centrum van de gemeente. Noch het concept van het toekomstig te verwezenlijken kruispunt ter hoogte van de Pierstraat, noch het concept van het toekomstig te verwezenlijken kruispunt ter hoogte van de Rubensstraat voorzien in enige volwaardige en veilige fiets- en voetverbindingen met het centrum van de gemeente.

Fiets- en voetverbindingen dienen een prominente plaats te krijgen en dienen gekoppeld te zijn aan het publieke groen- en speeldomein.

Door de afwezigheid van volwaardige en veilige fiets- en voetverbindingen vormt het gebied hierdoor een onbereikbaar deel van de gemeente voor fietsers en voetgangers. Het hoger aangehaalde eiland effect wordt hierdoor versterkt.

[...]

Bespreking adviezen:

[...]

g) Het is allang bekend dat een hoogstaand, kwaliteitsvol en duurzaam ontwerp de keuze van het vervoermiddel positief kan beïnvloeden. Een hoge prioriteit dient gegeven te worden aan de verschuiving van het gebruik van de auto naar de fiets en het openbaar vervoer. In deze context moeten de zachte weggebruikers intern en in aansluiting met het omliggende wegenpatroon, optimale kansen krijgen. In het voorliggende ontwerp zijn het aantal aansluitingen op de oude spoorwegberm voor de zachte weggebruiker vrij beperkt. Bijkomende doorsteken zijn dan ook wenselijk.

Het meest logische is het laten doorlopen van de voorziene wegverbindingen voor langzaam verkeer (en brandweer) en de doortrekking van de meest noordelijke wegenis conform dwarsprofiel E2-F2 tot aan de oude spoorwegberm.

Zo ontstaan er drie bijkomende aansluitingen voor de zachte weggebruiker.

[...]

Bespreking.

Schepen W. Annaert geeft een korte toelichting.

Hij herhaalt dat in deze raad het stratentracé ter behandeling wordt voorgelegd. Later volgt het advies over de bouwvergunning aan de Vlaamse overheid. [...]

[De gemeenteraad beslist:]

- Kennis te nemen van de resultaten van het openbaar onderzoek waarbij hogervermelde bezwaarschriften werden ingediend die handelen over de wegenis en de bijhorende infrastructuur. Volgende bezwaren worden om bovenstaande redenen gedeeltelijk of volledig weerhouden: 1, 2, 3, 4, 8, 11, a, b, d, e, g en h.

- Kennis te nemen van de hogervermelde ingediende adviezen die handelen over de wegenis en de bijhorende infrastructuur.

- Afkeuring te verlenen aan het wegtracé (aanleg nieuwe wegenis) met de rooilijnen en afkeuring ontwerp weg- en rioleringswerken (infrastructuur en nutsvoorzieningen) omwille van hogervermelde redenen en zoals hierna bondig weergegeven:

- De realisatie van de schoolomgeving en de ongelijkvloerse fiets- en voetgangersoversteek dient gelijktijdig met de uitvoering van fase 2-ontsluiting gerealiseerd te worden. Echter werden deze werken niet opgenomen in voorliggende aanvraag. Aangezien een dergelijke voorwaarde niet kan worden opgenomen daar de VCRO bepaalt dat de uitvoering van vergunde handelingen niet afhankelijk kan gemaakt worden van een bijkomende beoordeling door de overheid. En bovendien de vaste rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen (o.a. RvVb dd. 4 juni 2012, nr. A/2012/0225) bepaalt dat de realisatie van de voorwaarde niet afhankelijk kan worden gesteld van een toekomstige of onzekere gebeurtenis, waarvan het al dan niet zich voordoen afhangt van een derde of van de begunstigde van de vergunning. De bijkomende beoordeling door de overheid is daarvan een toepassing.

- Het profiel van de wegenis tussen de oostelijke ringweg en de Koningin Fabiolalaan voldoet niet aan het voorziene gebruik als weg voor de zachte weggebruiker en hulpdiensten. Het modeldwarsprofiel E2-F2, zoals opgenomen in voorliggende aanvraag, dient te worden toegepast. Dit houdt eveneens een doortrekking van het voetpad van de oostelijke ringweg in. [...]

- Het ontbreken van voldoende verbindingen voor de zachte weggebruiker tussen de ontwikkeling en het fietspad langsheen de oude spoorwegbedding.

Aangezien, zoals hoger reeds blijkt, het voorzien van bijkomende verhardingen (lees: openbare wegenis) bezwaarlijk aanzien kan worden als een 'kennelijk bijkomstige' zaak, kunnen deze bijkomende verhardingen en aanpassingen aan de rooilijnen niet als voorwaarden worden opgelegd. Immers artikel 4.3.1 VCRO stelt dat voorwaarden slechts betrekking mogen hebben op 'kennelijk bijkomstige zaken'. En bovendien de vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat essentiële wijzigingen, zoals [...] het voorzien van bijkomende wegen voor de zachte weggebruiker (o.a. RvS nr. 119.123), een schending van substantiële pleegvormen inhoudt, nl. o.a. het openbaar onderzoek. De procedureregeling van het openbaar onderzoek is er precies op gericht de omwonenden te informeren betreffende de op til zijnde plannen, de precieze inhoud en draagwijdte ervan, en hen een forum aan te bieden om hier door middel van bezwaren op te reageren. Na het openbaar onderzoek essentiële wijzigingen doorvoeren die niet aan het openbaar onderzoek [zijn] onderworpen, miskent meteen die fundamentele vormvereisten.

- In het erf met de loten 194 tot en met 215 voldoet het profiel niet aan het voorziene gebruik als erf. De groene ruimten dienen in oostelijke en westelijke richting uitgebreid te worden zodoende op deze plekken de rijloper een breedte bekomt van 3,60 m. [...]

- Een degelijke open[bare] vervoersaccommodatie (ruimte voor de plaatsing van een veilige en duurzame wachtaccommodatie en ruimte voor een bushaven) ontbreken in de 'verlegde' Pierstraat. De accommodatie dient te bestaan uit minstens: twee volwaardige bushavens met een minimale breedte van 2,80 meter en lengte van 45 meter, wachtaccommodatie van JCDecaux en accommodatie voor het stallen van fietsen. [...]

- Een duidelijke hiërarchie dient afleesbaar te zijn in de wegprofielen. Dit ontbreekt echter op verschillende plaatsen. O.a. het materiaalgebruik van de groene dreef dient te worden doorgetrokken tot aan de ‘verlegde’ Pierstraat en de noordelijke ringweg en niet te worden onderbroken bij aantakkingen. De aantakkingen op de ‘verlegde’ Pierstraat dienen uitgevoerd te worden als een uitritconstructie,... [...]

- Het profiel van alle straten, uitgezonderd ‘verlegde’ Pierstraat en erven, voldoen niet aan het modeldwarsprofiel lokale weg type III CBS gemeente Kontich. D.w.z. meer en afdoende asverschuivingen door middel van wegversmallingen. In de rechte gedeelten van de erven dienen de parkeerplaatsen afgebakend te worden door plantvakken. De goot dient mee te slingeren met de beschikbare ruimte. [...]

- Het ontbreken van een openbare wegenis ten voordele van de ontsluiting van de woningen van de Pierstraat met nrs. 20, 22, 28 en 30.”

IV. Onderzoek van de middelen

A. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

8.1. In het vijfde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, van “de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het legaliteitsbeginsel en het motiveringsbeginsel” en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formelemotiveringswet).

8.2. De verzoekende partij stelt dat de gemeenteraad binnen zijn wettelijk voorgeschreven bevoegdheid moet handelen. Zij wijst erop dat het bestreden besluit geen enkele juridische grondslag vermeldt. Nochtans vereist de motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet dat de wettelijke, juridische grondslag van de beslissing in de bestreden beslissing zelf wordt vermeld. Van een precieze en voldoende verwijzing naar de relevante wettekst is volgens de verzoekende partij geen sprake.

Wel bevat de bestreden beslissing verwijzingen naar artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO) waaruit de verzoekende partij afleidt dat de verwerende partij zich op die bepaling heeft gesteund. De verzoekende partij benadrukt dat die bepaling gericht is tot het vergunningverlenend bestuursorgaan, zodat de gemeenteraad onbevoegd is om uitspraken te doen over zaken die verband houden met artikel 4.3.1 VCRO.

Volgens de verzoekende partij is het duidelijk dat de verwerende partij haar bevoegdheden heeft overschreden en daardoor ook de artikelen 105 en 108 van de Grondwet heeft geschonden.

9. In haar memorie van wederantwoord merkt de verzoekende partij op dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord niet weerlegt dat nergens in de bestreden beslissing wordt aangegeven op welke wettelijke grondslag de beslissing werd genomen.

Beoordeling

10. Artikel 41, eerste lid, eerste zin, van de Grondwet luidt als volgt:

“De uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen worden door de gemeenteraden of de provincieraden geregeld volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld.”

Artikel 162, eerste lid en tweede lid, 2°, van de Grondwet luidt als volgt:

“De provinciale en gemeentelijke instellingen worden bij de wet geregeld.

De wet verzekert de toepassing van de volgende beginselen :

[...]

2° de bevoegdheid van de provincieraden en van de gemeenteraden voor alles wat van provinciaal en van gemeentelijk belang is, behoudens goedkeuring van hun handelingen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald.”

Artikel 2, eerste lid, van het Gemeentedecreet luidt als volgt:

“De gemeenten beogen om op het lokale niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet zijn ze bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang voor de verwezenlijking waarvan ze alle initiatieven kunnen nemen.”

Artikel 42, §§ 1 en 2, van het Gemeentedecreet luidt als volgt:

“§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, bepaald in artikel 2.

§ 2. De gemeenteraad bepaalt het beleid van de gemeente en kan daartoe algemene regels vaststellen.”

11. Krachtens de hiervoor geciteerde bepalingen van de Grondwet en het Gemeentedecreet beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de aanleg van nieuwe verkeerswegen. Het bestreden besluit past binnen deze bevoegdheid. Het enkele feit dat de voornoemde bepalingen niet in het bestreden besluit worden vermeld, kan niet tot de vernietiging van dit besluit leiden.

12. Het gegeven dat de formele motivering van het bestreden besluit “verwijzingen naar artikel 4.3.1 VCRO” bevat, betekent, anders dan de verzoekende partij dit ziet, niet dat die bepaling de rechtsgrond zou vormen voor de bevoegdheid die de gemeenteraad met het nemen van het bestreden besluit heeft uitgeoefend.

13. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14.1. In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.17, § 2, VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet en van het motiveringsbeginsel.

14.2. De verzoekende partij is van oordeel dat de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing manifest onvoldoende zijn. De gemeenteraad heeft zich volgens de verzoekende partij gebaseerd op hetzij onjuiste, hetzij niet-pertinente of onvoldoende draagkrachtige motieven. Daarenboven vermeldt de beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen die ten grondslag liggen aan de weigeringsmotieven.

14.3. In het bijzonder wat het weigeringsmotief betreft aangaande de verbindingen voor fietsers en voetgangers wijst de verzoekende partij erop dat de aansluitingen op het bestaande fietspad aan de bestaande Pierstraat en aan het park Pierstraat behouden blijven. Ter hoogte van de “verlegde Pierstraat” en van de centrale rijweg van de verkaveling werden de fietspaden vanuit het project eveneens verbonden met het bestaande fietspad. Ook ter hoogte van de noordelijke rijweg van de verkaveling voorziet de aanvraag in een verbindingsweg tot aan de eigendomsgrens, die tot op circa 1 meter van het bestaande fietspad loopt. De verzoekende partij wijst erop dat de gemeenteraad in het bestreden besluit oordeelt dat er, bijkomend bij de reeds in de aanvraag opgenomen fietsverbindingen, nog twee fietsverbindingen met het bestaande fietspad nodig zijn, meer bepaald in het verlengde van de noordelijke en de zuidelijke trage wegen van de verkaveling.

Volgens de verzoekende partij kan niet worden ingezien waarom de in haar plan opgenomen verbindingen niet zouden volstaan. In de eerste plaats is het aantal verbindingen met het bestaande fietspad die zij heeft voorzien volledig conform het gemeentelijk mobiliteitsplan, waarin, zoals blijkt

uit het daarin opgenomen schema van het tragewegennetwerk, de verwerende partij eveneens voorzag in twee verbindingen tussen het projectgebied en het bestaande fietspad.

Daarenboven merkt de verzoekende partij op dat het bestaande fietspad langs haar terrein een lengte van amper 750 meter heeft, waarop thans reeds in totaal vier verbindingen gepland zijn. Het fietsnetwerk is dus wel degelijk fijnmazig. Er kan niet worden ingezien waarom op een dergelijke korte afstand extra verbindingen zouden moeten voorzien worden.

Ondergeschikt valt volgens de verzoekende partij niet in te zien waarom, indien de verwerende partij van oordeel is dat twee extra verbindingen met het bestaande fietspad nodig zijn, zij dit niet als voorwaarde had kunnen opleggen. Het betreft immers een uiterst beperkte wijziging over een afstand van “enkele meters”.

15. In haar memorie van wederantwoord merkt de verzoekende partij nog op dat de verwijzing door de verwerende partij naar de afgeleverde adviezen niet relevant is, nu deze adviezen werden verstrekt vóór het stedenbouwkundig aanvraagdossier voor de wegenis grondig werd gewijzigd naar aanleiding van de ontvangen bezwaren en adviezen.

Beoordeling

16. Artikel 4.2.17, § 2, VCRO luidde toentertijd als volgt:

“§ 2. Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnentwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag.

De gemeenteraad beslist uiterlijk op de tweede raadszitting waarop de zaak van de wegen geagendeerd is, zoniet wordt de beslissing over de wegenis geacht ongunstig te zijn.”

17. Zoals bevestigd wordt in 's Raads arrest *Somville*, nr. 132.289 van 11 juni 2004, dient de gemeenteraad wanneer hij oordeelt dat, naast de wegen die op het door de verkavelaar voorgelegde plan zijn ingetekend, er nog bijkomende wegen moeten worden voorzien, het voorgestelde wegtracé af te keuren en vermag hij niet wettig een “voorwaardelijke” goedkeuring te geven, waarbij het precieze tracé van de bijkomende wegen geconcretiseerd zou worden in een later op te maken plan.

18. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat in het over de aanvraag van de verzoekende partij ingewonnen advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening de afwezigheid van een tragewegennetwerk wordt bekritiseerd. Zoals wordt aangegeven in de overwegingen van het bestreden besluit heeft de gemeenteraad het door de verzoekende partij voorgelegde wegtracé onder meer afgekeurd omwille van het ontbreken van voldoende verbindingen voor de zachte weggebruiker tussen de verkaveling en het bestaande fietspad.

De verzoekende partij beroept zich op het schema van het tragewegennetwerk dat opgenomen is in het “Mobiliteitsplan fase 3” van de gemeente Kontich (hierna: het mobiliteitsplan). Op dit schema is het bestaande fietspad weergegeven als een pijl, met loodrecht daarop naar het westen twee aangetakte pijlen naar het verkavelingsterrein van de verzoekende partij.

Terecht merkt de verwerende partij op dat het mobiliteitsplan “een beleidsdocument [is] dat niet op projectniveau gedetailleerd wordt” en dat de op het schema van het tragewegennetwerk weergegeven aantakkingen “een niet-limitatieve en symbolische aanduiding” betreffen. Maar zelfs als met de verzoekende partij zou worden aangenomen dat de gemeenteraad ten gevolge van die aanduiding slechts twee aantakkingen kan eisen, wat niet het geval is, kan het middel niet worden aangenomen om de hierna volgende redenen.

Het uitgangspunt van de verzoekende partij is dat het door haar voorgestelde wegtracé “volledig conform” is aan het mobiliteitsplan gelet op de

in het middel genoemde verbindingen met het bestaande fietspad. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat geen van die verbindingen rechtstreekse aansluiting geeft op de noordelijke en de zuidelijke trage weg van de verkaveling. Beide trage wegen eindigen immers op de oostelijke rijweg van de verkaveling. Fietsers en voetgangers die gebruik maken van de noordelijke of de zuidelijke trage weg dienen zich ongeveer 150 meter langs die rijweg te verplaatsen om het bestaande fietspad te kunnen bereiken. Eén en ander brengt mee dat de door de verzoekende partij voorgestelde trage wegen niet aangezien kunnen worden als in het mobiliteitsplan bedoelde onderdelen van het tragewegennetwerk. Aldus blijkt de juistheid van het uitgangspunt van de verzoekende partij niet.

19. Het motief inzake het ontbreken van voldoende verbindingen voor de zachte weggebruiker naar het bestaande fietspad volstaat op zich om de bestreden afkeuringsbeslissing te verantwoorden.

20. Het toevoegen van verbindingen naar het bestaande fietspad impliceert dat, naast de wegen die op het door de verzoekende partij voorgelegde plan zijn ingetekend, er nog bijkomende wegen moeten worden voorzien. Gelet op hetgeen onder randnummer 17 werd gesteld kon de verwerende partij, anders dan de verzoekende partij dit ziet, het toevoegen van de meergenoemde verbindingen niet wettig als voorwaarde opleggen.

21. Het middel wordt verworpen.

C. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

22.1. In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.17, § 2, VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel”.

22.2. De verzoekende partij stelt dat de gemeenteraad geen willekeurige beslissingen mag nemen. Zij stelt echter vast dat, zoals blijkt uit “talloze documenten en verslagen” de gemeente rechtmatige verwachtingen heeft doen ontstaan. Gedurende jaren werd intensief onderhandeld met de gemeente over het betrokken project, en met name ook over de zaak van de wegen. Alle opmerkingen die de verzoekende partij ontving vanwege de verschillende diensten in de aanloop naar de indiening van het dossier, werden behandeld en hebben geleid tot aanpassingen van het plan.

De verzoekende partij wijst erop dat zij op 8 december 2011 van de verwerende partij een ontwerp van een positieve gemeenteraadsbeslissing mocht ontvangen waarin alle zaken die thans als weigeringsmotief worden aangewend als voorwaarde waren opgenomen. Volgens de verzoekende partij kan niet worden ingezien hoe de gemeenteraad thans tot de beslissing zou kunnen komen dat de betrokken zaken “te fundamenteel” zijn om als voorwaarde te worden opgelegd. Hij heeft immers gedurende jaren zijn opmerkingen op het gehele concept, en met name op de wegenis, kunnen doen én laten gelden, waarop het dossier telkens aan de hand van deze opmerkingen is aangepast.

22.3. De verzoekende partij verduidelijkt vervolgens voor elk weigeringsmotief afzonderlijk waarom de bestreden beslissing ingaat tegen de eerder gecreëerde verwachtingen.

Wat het weigeringsmotief aangaande de verbindingen voor fietsers en voetgangers betreft, beroept de verzoekende partij zich op het gemeentelijk mobiliteitsplan. Zij voert ter zake de onder randnummer 14.3 weergegeven argumenten aan.

23. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij toe dat de gemeenteraad van de gemeente Kontich in haren hoofde een rechtmatige verwachting heeft gecreëerd door, zoals blijkt uit het door haar neergelegde bijkomende stuk C.1, op 21 maart 2011 de verlegging van een

voetweg goed te keuren en daarbij te overwegen dat “het voorgestelde nieuwe tracé overeenstemt met het toekomstige openbaar domein in de verkaveling”.

Beoordeling

24. Van de in het verzoekschrift ingeroepen “documenten en verslagen” van de verwerende partij zijn het gemeentelijk mobiliteitsplan en het ontwerp van een positieve gemeenteraadsbeslissing de enige die betrekking hebben op de verbindingen voor fietsers en voetgangers met het bestaande fietspad.

Wat betreft de argumentatie van de verzoekende partij over dit mobiliteitsplan, dient het in de randnummers 18 tot 20 gestelde te worden herhaald. Aangezien de conformiteit van het door haar voorgestelde wegtracé met het mobiliteitsplan niet blijkt, kan de verzoekende partij zich niet dienstig op dat plan beroepen.

De verzoekende partij kan zich evenmin dienstig beroepen op het ontwerp van een positieve gemeenteraadsbeslissing dat zij ontving aangezien, zoals hiervoor is gebleken, in het bestreden besluit het toevoegen van verbindingen voor de zachte weggebruiker niet wettig als voorwaarde kon worden opgelegd.

25. Het door de verzoekende partij ter ondersteuning van haar memorie van wederantwoord neergelegde stuk C.1 betreft een uittreksel van de notulen van de gemeenteraadszitting van 21 maart 2011 waaruit blijkt dat de gemeenteraad instemt met de verlegging van “voetweg nr. 29 van de atlas van de buurtwegen”. Geen der partijen legt enig plan neer dat bij deze beslissing hoort. Bijgevolg blijkt de juistheid van het in de memorie van wederantwoord ontwikkelde argument niet. Dit volstaat om het argument, daargelaten de tijdigheid ervan, te verwerpen. Overigens komt het niet de gemeenteraad, doch wel de deputatie toe om te beslissen over de verlegging van een buurtweg.

26. De conclusie is dat uit hetgeen in het middel wordt aangevoerd, niet blijkt dat de gemeenteraad de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan of enige van de andere aangevoerde rechtsregels heeft geschonden door het voorgelegde wegentracé af te keuren omdat er voor de zachte weggebruiker onvoldoende verbindingen zijn naar het bestaande fietspad.

27. Het middel wordt verworpen.

D. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

28.1. In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.17, § 2, VCRO, van artikel 2 van het Gemeentedecreet, “van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, en van machtsoverschrijding”.

28.2. De verzoekende partij argumenteert dat de bestreden beslissing zich niet beperkt tot een beoordeling van de zaak van de wegen. In de bestreden beslissing wordt een beoordeling herhaaldelijk gebaseerd op artikel 4.3.1 VCRO en op rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vergunningsbetwistingen daaromtrent, terwijl dat artikel gericht is tot het vergunningverlenend bestuursorgaan en betrekking heeft op de modaliteiten van vergunningsvoorwaarden. Door in de bestreden beslissing te bepalen onder welke voorwaarden de verkavelingsvergunning kan worden verleend, maakt de gemeenteraad zich schuldig aan machtsoverschrijding.

29. In haar laatste memorie benadrukt de verzoekende partij dat de beoordeling in het bestreden besluit omtrent de al dan niet “oplegbaarheid” van voorwaarden aan een vergunning deel uitmaakt van de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuur, zodat de gemeenteraad met die beoordeling haar bevoegdheid heeft overschreden.

Beoordeling

30. Zoals hiervoor is gebleken (randnummer 19) volstaat het motief inzake het ontbreken van voldoende verbindingen naar het bestaande fietspad op zich om de bestreden beslissing tot afkeuring van het door de verzoekende partij voorgestelde wegtracé te verantwoorden.

Ten opzichte van het laatstgenoemde motief dienen de in het middel geïndiceerde vermeldingen als overmatig te worden aangemerkt. Kritiek op deze overmatige vermeldingen kan niet tot de vernietiging van het bestreden besluit leiden en is bijgevolg onontvankelijk.

31. Het middel wordt verworpen.

E. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

32.1. In het vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.17, § 2, VCRO, van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, van “de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het legaliteitsbeginsel en het motiveringsbeginsel” en van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet.

32.2. De verzoekende partij leidt uit artikel 4.2.17, § 2, VCRO af dat de gemeenteraad slechts wettig een beslissing over de zaak van de wegen kan nemen indien het vergunningverlenende bestuursorgaan heeft geoordeeld dat de verkavelingsvergunning van zijkant kan worden verleend. In het bestreden besluit keurt de gemeenteraad de voorgestelde wegaanleg echter af, terwijl nergens uit blijkt dat het college van burgemeester en schepenen zou hebben geoordeeld dat de verkavelingsvergunning van zijkant kan worden verleend.

33. In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij, in reactie op de in de memorie van antwoord aangevoerde exceptie, dat zij wel degelijk belang heeft bij het middel. Indien de bestreden beslissing wordt vernietigd omdat vaststaat dat de gemeenteraad reeds een beslissing over het wegenistracé heeft genomen vooraleer het vergunningverlenend bestuur geoordeeld had dat de aanvraag wat haar betrof kon worden verleend, kan het college van burgemeester en schepenen, zoals afgesproken met de verzoekende partij, de nodige maatregelen treffen met het oog op de aanvragen tot gelijktijdige realisatie van de schoolomgeving en de ongelijkvloerse fiets- en voetgangersoversteek. Indien deze maatregelen worden getroffen, zou de gemeenteraad nadien zich geenszins nog kunnen beroepen op dit motief om het wegtracé te weigeren.

De verzoekende partij voegt er nog aan toe dat zij in het middel ook de onbevoegdheid van de gemeenteraad heeft aangevoerd, hetgeen de openbare orde aanbelangt.

Beoordeling

34. In zoverre de verzoekende partij opwerpt dat de verwerende partij onbevoegd was om het bestreden besluit te nemen, wordt verwezen naar de randnummers 10 en 11 hiervoor.

35. In haar memorie van antwoord voert de verwerende partij als exceptie aan dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel omdat, na een nietigverklaring op grond hiervan, de gemeenteraad opnieuw een ongunstige beslissing zou moeten nemen. Na deze exceptie in haar memorie van wederantwoord onbeantwoord te hebben gelaten, verantwoordt de verzoekende partij haar belang in haar laatste memorie in functie van het motief van de gelijktijdige realisatie van de schoolomgeving en de ongelijkvloerse fiets- en voetgangersoversteek. Zoals hiervoor is gebleken (randnummer 19) volstaat echter een ander motief, meer bepaald het motief inzake het ontbreken van voldoende verbindingen naar het bestaande fietspad, op zich om de bestreden beslissing tot afkeuring van het door de verzoekende partij voorgestelde wegtracé

te verantwoorden. Het blijkt dan ook niet welk belang de verzoekende partij bij het middel heeft.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie is gegrond.

36. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust